

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr. Az előfizetés az év folytatán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP. Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom- dájának” czimzendő.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM. E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó- hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 5 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár- leengedés adatik. Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.</p>
--	---	---	--

A tisztelt szülékhez

a közmívelődés érdekében.

Bocsánatot kérek, hogy bátorkodom egy ajánlattal, illetőleg kérelemmel járulni a mélyen tisztelt szülékhez, hogy mint néptanító, tekintve a mostani körülményeket, figyelembe véve Európa mind szellemi, mind anyagi előhaladottságát, legdrágább kincseiknek, a kedves gyermekeknek közvetlen javát, hasznát némileg is előmozdít-hassam, s ezáltal a t. szüléknek is szolgálatot tehessek.

Nekem a már éveken keresztül minden zaj és lárma nélkül gyakorolt eljárásomat semmi szándékom sem volt hirtáplilag nyilvánosságra hozni, noha az irás szavai szerint: „Nem azért gyújtatik meg a gyertya, hogy véka alá rejtjük”; mert az én fáradtságomat benső öntudatom dúsan jutalmazta; hanem tudva, tapasztalva és fájdalmasan érezve azt, hogy édes hazánk habár Kanaán földjének, tejjel s mézzel folyónak tartatik is, mégis évtizedeken keresztül alig akad pár év, mely a termelő közönséget oda juttassa, hogy szükségleteinek a boldogabb években megtakaríthatott filléreiből eleget tehessen.

Kénytelenek vagyunk tehát az egymásra következő terméketlen évek szomorú következményeit, míg hitelünk ki nem merül, kölcsönrel és ismét kölcsönrel tatarozni, és így lassan-lassan elérjük, hogy az ily alkalmakat nagyon is jól fölhasználni tudó lelketlen uzsorások, verejtékkel szerzett vagyunkáinkból kiforgatva, azokat potom árért elkótyáztatva, koldúsbotra jutunk.

Ezeket segíteni kell; mert így a szegény örökösök az ősi birtokot nagyobbbrészt csak hirtől fogják ismerni, idegen uzsorások kezén. Ezen állítás valóságát helyben is számtalan siránkozó család jajai igazolják.

Ily hosszas bevezetés és előzmény után, mintha hallanám a t. szüléktől azon kérdést hangoztatni: „De hát hogyan és mi módon lehetne bajainkon s gyermekeink jövőjét biztosítani?” A gyermekek sorsát szívükön hordó szüléknek, ha mint igénytelen néptanítótól, szinte családos apától sziveskednek egy szerény tanácsot elfogadni, édes-örömet szolgálak vele; mert meggyőződésem szerint ezzel mig egyrészt saját gyermekeink jövőjéről gondoskodunk, másrészt kedves hazánknak is jó szolgálatot teszünk.

Egyszerű tanácsom az: Legyünk azon, hogy gyermekeink a német nyelvet elsajátítsák, hogy németül beszélni megtanuljanak.

Ezzel én nem azt akarom mondani, hogy hozzuk be népiskoláinkba is a német nyelv tanítást; mert germanizálni egyáltalában magam sem akarok; noha tisztán áll, hogy ohajtanám, lelkemből szeretném, ha minden magyar gyermek tudná és értené a német nyelvet.

Mert épen az a főbaja hazánknak, épen azért érezzük egy-két mostoha terméketlen évnek szomorú csapását annyira, hogy hazánk termelő ország lévén, ha termésünk nincs: eladni valónk sincs, a pénz is inkább kiszivárog tőlünk, mint be, s így beáll az éhség a napszámos-, iparos-, gazda- és hivatalnoknál stb. egyaránt.

Mert hiába oldatik meg a vámügy hazánkra nézve kedvezően; nem tesz boldogokká bennünket az önálló magyarbank sem, ha kereskedelmünk, iparunk és gyáraink a nyers termények s anyagok értékesítése s feldolgozására nem szaporodnak s alapos képzettségű szakemberekkel ellátva nem lesznek. Lehet olcsó vám, ha nincs mit kivinni, lehet szinte pénz is elég, ha használni nem tudjuk.

Hogy tehát kereskedelmünk, iparunk és gyáraink fölvirágozhasanak, szükséges, hogy ezeket minél nagyobb számmal tanulmányozzák gyermekeink s minél seregesebben menjenek ifjaink a külföldre azokbani tökéletes ismeretszerzés végett; — ámde a német nyelv birása nélkül a mondott pályákra lépni szinte csaknem haszontalan kontárkodás lenne.

T. szülök! a német nyelv megtanulása nagyon kevésbe kerül az én szerény vagy mások közvetítésével az úgynevezett csere által. Magam is nagy családú apa lévén, nem lettem volna képes 3 gyermekemet készpénz fizetés mellett a német nyelvre megtaníttatni; mert legalább is 2—2 évi taníttatás idegen városban bele került volna 1200—1400 frtba: ha torontál-megyei Zombolya német ajkú városban egy üggyársam által hírlapok útján csere nem kerestetett volna, mely alkalmat én fölhasználva, fiamat cserébe adtam, s így ismeretség útján gyermekeim olcsón hozzájuthattak a német nyelv megtanulásához, s most már használják is; mert 2 a kereskedést jó sikerrel tanulja.

Sőt, hogy másokkal is tehessek némi jót, a honunkban legtekintélyesebb s népesebb előbb „Bánáti”, jelenleg „Délmagyarországi tanító-egylet” rendes tagjává lettem, s ekként Temes, Torontál, krassóme gyei és a polgárosított határőrvidéki tanítók százaival lettem szerencsés megismerkedhetni. Mint rendes tag hízeltés nélkül legyen mondva, az előbb csupa német nyelven tartott gyűléseken az igen derék és igazán magyar szívű és érzelmű üggyársakat magyar előadásaink-, fölköszöntéseink-, kéréseink- és ösztönzéseinkkel odavitük, hogy most már a „Délmagyarországi tanítói nagygyűlésen a jegyzőkönyv magyarul is vezetetik, magyar előadások tartathatnak, s a hazánk integritását sértő „Bánáti” czim helyett, — mely a Vajvidinaság szomorú emléket hagyó idejére emlékeztet — „Délmagyarországi tanító-egylet” czimet vett föl. Szóval: ezen egylet nemmagyar ajkú tagjai 8 év óta, mióta Zana Ferencz barátommal a „Délmagyar-

országi tanító-egylet” Zombolyán, Temesvárt, Verseczen, Oroviczán, Fehértemplomon stb. tartott nagygyűléseiben részt vettem, a magyarosodásnak örvendetes előhaladását tapasztaltam; mert az előbb magyarul kevesen tudó tisztársaim most százankint beszélnek a magyar nyelvet, s örege s ifja iparkodik a magyar nyelv elsajátításán.

Magok a tanító urak is azon vannak tehát, hogy községekben a magyar nyelvet megkedveltessék s hogy minél több tanoncot küldjenek cserébe a szülök.

A jövő tanévre már eddig is több helyről fölkerettem csere szerzésre, a bennem helyezett bizalmat visszautasítani már csak azért sem akarhattam, mert már eddig is igen szép sikere van az elmagyarosításnak; 100-on ugyanis jóval felül van Magyarország déli részéről jött azon csere gyermekek száma, kiknek egyedül magam szereztem cserét.

Ezeknél fogva tehát egész tisztelettel felkérem az igen tisztelt szüléket és tanító-társaimat, legyenek szivesek azon lenni, hogy nekem minél több cserébe menendő gyermeket s leányt ajánljanak, én, tekintve azon erkölcsi nagy hasznot, mely meggyőződésem szerint a gyermekekre, szülékre s közvetve édes hazánkra is háramlik, édes-örömet, szivesen szolgálak minden díj és költség nélkül cserével.

Tisztelt szülék! A cseréket illetőleg bátor vagyok fölemlíteni még azt, hogy az alföldön tisztán, jól, könnyebben és hamarabb megtanul a gyermek németül, mint p. Budapesten, hol annyi magyar van, hol annyi az alkalom az utczákon ácsorgás- s nézegetésre, hol annyiszor találkozhatik a gyermek kecskeméti ismerőseivel, mi a szüntelen hazavágyódásra adván alkalmat, nehezen szokik meg a gyermek s nincs kedve németül tanulni.

De meg ami legfőbb erkölcsi szempontból és sokkal jobb és tanácsosabb a cserébe menendőket szerény városokba adni, hol még annyi erkölcsrontó alkalom s látnivaló nincs.

Újra is kérve-kérem a tisztelt szüléket saját érdekükben, gyermekeik javáért tegyék meg azt, hogy, ha cserébe menendő gyermekeik vannak, sziveskedjenek hozzám értekezés végett mielőbb eljönni, minthogy én jövő augusztus hó elején személyesen lemenedek a „Délmagyarországi tanító-egylet” nagygyűlésére s ekkor már a cserébe menendők számát tudnom kell.

Ne vegye ros néven a t. olvasó közönség, hogy én a német ajkúakat elmagyarosítani, a magyar ajkúaknak pedig az annyira szükséges német nyelv elsajátítását lehetővé tenni akarom; mert mindkettővel édes hazánknak vélek jót cselekedni.

Kovács Antal,
r. kath. néptanító.

(Lak. 7-ik tized bárány-útca 36. sz.)

Az alsáskák.

F. hó 4-én azon szomorító jelentést tette egyik köncsögi polgártársunk a város polgármesterénél, hogy Köncsögöt és Ágasegyházát ellepték a sáskák, s hogy minden növényt végveszélylyel fenyegetnek, sőt még a ruhanemüket, mint: kendő, mellény, szűr stb. is megrágják.

Mi természetesebb, minthogy ezen különben is rovarjárványos évben komoly aggály szállt meg mindenkit, kinek e hír tudomására jutott, de még inkább t. polgármester urat, kinek mint a város első közigazgatási tisztviselőjének első sorban kötelessége a polgárok jóléte fölött örködni. Ennek folytán polgármester úr azonnal megtette az intézkedést, hogy a hír alapos vagy alaptalan voltáról hivatalosan szerezzen magának tudomást, s e végből Szappanos István tanácsos urat és dr. Dékány Ráfael reáliskolai igazgatót bizta meg, hogy a helyszínére menvén a tényállást vizsgálják meg és arról haladéktalanul tegyenek jelentést.

A kiküldötték e megbízás folytán folyó hó 5-én reggeli 4 órakor már úton voltak a kijelölt puszták felé, s a kis körösi-köz külső végén megkezdék vizsgálódásaikat, összejárván a kis-körösi-út mentében jobbról-balról fekvő szántóföldeket, kaszálókat, legelőket és erdőket; megkérdezték a kintlakó gazdákat, munkásokat és pástorokat: nem láttak-e nagyobb mennyiségű tücsköket vagy bogarakat? de hála az égnek mindenütt tagadó választ nyertek egész Zsigray János úr köncsögi birtokáig. Itt tett legelőszőr panaszt a gulyás a legelő pusztításáról, de mindjárt azon helyes kifejezéssel, hogy „a tücskök feleszik a marha elől a mezőt“, és igaza volt, mert az említett legelőn úgy ugráltak fel kiküldötték előtt a tücskök (helyesebben szökesök), mint sűrű jégesés alkalmával a jég szokott felpattogni a gyepről; s ezen szomorító tünetny volt látható Zsigray János, Hajós József, Fórián Károly, Szappanos István urak és minden közbeeső szomszédok legelőin. És noha az egész növényzetet tönkretévő vándorsáskának (*Acridium migratorium*) semmi nyoma sem volt található, mégis nagyon idekelt a köncsögi és ágasegyházi birtokosok aggodalma és panasa, mert a szökesöknek azon fajai, melyeket a küldöttség 8 különböző válfajban látott és mutatoul összefogdosott a háttas, homokos gyöpeken és székes ligeteken, nemcsak az apró füvet, hanem még a talpon álló anyaszénát is úgy letarolják, mintha leégett volna; és csak a durvább rostú, katáng, bajuszpedrő, kutyatej, taraczk és más efélék maradnak épen; a szénának való tippant, székfüvet, pörjét s más eféléket pedig annyira lerágják, hogy körömhegygyel sem képes az ember nyomuk után füvet csipni; még kevésbé képes a barom utánuk legelni. A nedves lapos területeket azonban majdnem egészen sértetlenül hagyják.

Legveszélyesebb a jelenleg pusztítók közül az úgynevezett kelepelő sáska (*Acridium stridulum*), azon közönséges szürke színű, alul minium-vörös szárnyú, 1½ hüvelyk hosszú szökeső, melyet a száraz legelőkön minden évben láthatunk; mert ez a legelőkről átmege a határos gabona (rozs és árpa)

földekre is, és miután a kalász toklását lekoppasztotta, a szemnek felső felét, vagy a kalász nyakát is elvágja, s a vetések széleit mintegy 20—30 lépésnyire a tábla közepe felé tökéletesen tönkreteszi.

A jelenleg pusztító szökesök között egy sincs ugyan olyan, mely más vidékről vándorolt volna hozzánk és melyet nem ismernénk; ismerjük mi ezeket mind, mert állandó rovaraink, csak hogy az idén, mint minden más rovar, csapássá fajultak képzelhetlen sokaságuk által.

Legnagyobb baj az, hogy ezen pusztító rovarok kiirtására semminemű eszközzel nem rendelkezünk s legfőlegb legelőinken kevesbithetők őket, ha azokra nagy falka pulykákat, ludakat, vagy kacsákat hajthatnánk, melyeknek a szökesök legkedvesebb eledelét képezik. Az azonban nem áll, hogy kénytelenek volnánk kétségbeesetten nézni: miként tarolják le a már kifejtett anyaszénánkat és megérett gabonavetésünket; mert ezeket gyors lekaszás és összegyűjtés által majdnem tökéletesen megmenthetjük, miután ezen szökesök csak a finomabb rostú üde füvet eszik és a rakásba gyűjtött gabonát, valamint a száraz szénát is sértetlenül hagyják; nem úgy mint az ázsiai vándorsáskák, melyek miután minden zöldséget felemésztettek, még a háztetőről a száraz nádat és kukoricaszárát is megemésztik; míg emezek minden kapás-növényt sértetlenül hagynak.

A küldöttség ezzel befejezhette volna működését, kijelentvén, hogy a panasz merőben alaptalan volt és polgártársaink tökéletesen nyugodtak lehetnek, mivel nemcsak sáskát nem találtak az egész területen, de még nagy zöld szökesőt (*Locusta viridissima*) sem, mely különben nálunk szintén honos, ha gyümölcsöket és szőlőket újabb veszélylyel fenyegető rovarfajra nem bukkantak volna Zsigray János úr gyönyörű gyümölcsösében, hol a legszebb és nemesebb gyümölcsfák estek már áldozatúl ezen rovaroknak.

E rovarfaj, melyet magyarul helyesen levelező diszélynek, tudományos néven pedig (*Anomala Frischii* vagy *Julii Payk-nak*) nevezhetjük; ama rézrománézú zöld bogarak, melyek először 1863-ban mutatkoztak gyümölcsösökben és három év óta folyton szaporodó mennyiségben pusztítanak a köncsögi és ágasegyházi magános álló szőlős- és gyümölcsös-kertekben. Hasonlitanak ezek alakra az apró ganajtúró bogárhoz, csak hogy színök rézvörösbe játszó zöld, hosszúságuk 2 centimetryi és a méhek módjára több százan vagy ezren röpülnek egy csapatban egyik fáról a másikra, melynek leveleit, ha nem háborgattatnak, rövid idő alatt annyira lerágják, hogy a levélnek csak szára és középső ina marad meg, s a fa olyanná lesz, mintha leégett volna; és igen természetes, hogy az árnyékától megfőszott gyümölcs a fáról lehull. Legkedvesebbek előttük a csontármagú gyümölcsök: mondola, szilva; de ha ezeket lekoppasztották, az alma- és körtefára kerítik a sort; sőt még a többi rovarok által megkimélt dió- és fűzfát is megtámadják. A szőlőben a lugast és fehér szőlőt pusztítják legelőbb, csak azután mennek át a más fajú szőlőkre. Ha az általuk meglepett fű vagy szőlő-

tőt megrázintjuk, szilajon felzúdul az egész raj és nagy dongással röpül tovább; azok pedig, melyek a földre hullanak, a legnagyobb ügyességgel és gyorsasággal fúrják be magukat a homokba.

A hegyes vidékeken két rokonfaja állandó ezen rovaroknak, az aranyos és zöld diszély (*Cetonia aurata* és *Viridis*); de ezek soha kárt nem okoznak, mivel mindig csak a fűzfákon és tuskés lapun élődnek.

Ezen rovarok az idén július 1-én jelentek meg Zsigray úr gyümölcsösében és 7-én már pusztulófélben voltak, mint t. Fórián úr mondá, kinek szép, fiatal gyümölcsösét és riszling szőlő-tábláját majdnem végkép tönkre tették.

Az izsáki úton hazafelé jövén még Dékány István úr ballószegi szőlőjében és a Csalánoson kívül egy nagy fűzfán voltak láthatók e pusztító rovarok; de beljebb a Csalánoson innen az első szőlőben Vasvári Imre úr birtokán és ezen belül már semmi nyoma sem volt látható pusztításaiknak.

Találni ugyan ezen rovarokat a lugas székői, sőt budai hegyben is szórványosan a magasleveleken; de pusztításuk már itt nyomnélküli, és nagyon valószínű, hogy a belső szőlőkerteken nem is fognak pusztítani, mivel már 5-én pároztak, melynek bevégezte után rendszeren elvesznek ezen rovarok.

Ezen kártékony rovarok kiirtását csak úgy eszközölhetjük, ha addig látunk hozzá, míg végleg el nem szaporodnak és meg nem honosulnak.

Kiirtásukra azonban csak egy mód ajánlkozok: a nagyon kora hajnali rázás és összeszedés; és ezen mód több reményt nyújt e rovaroknál, mint a cserebogaraknál, mert ezek nem szélednek úgy el a fákon, mint amazok, hanem együtt maradnak tömegesen néhány fán, s így könnyebben összegyűjthetők; és ezt tenni szigorú köteleességének tartsa minden szőlős-gazda, mert ha e rovarok elszaporodnak, sokkal veszélyesebbek lesznek gyümölcsökre, mint a cserebogarak, mert ezek minden évben megjelennek és szaporodnak, a cserebogarak pedig csak minden negyedik évben jelennek meg tömegesen; ezek júliusban jönnek elő, midőn a gyümölcs már érik s a farázás több veszélylyel és kárral jár, mint kora tavasszal, midőn a cserebogarak pusztítanak.

Ami a ruhaneműknek a szökesök, állítólag sáskák általi megrágását illeti, arra nézve a küldöttség azon véleményben van, hogy a kelepelő sáska rágóműszereivel valóban képes lenne ezeket is összerágni, valamint képes az érett gabona-szárát is szemet megrágni, de ezt csak akkor tenné, ha már minden növényi táplálékot felemésztett volna, ami azonban nálunk még nem történt, minthogy még a növényekben is nagyon válogathat és a növények közül is csak azokat pusztítja, melyek előtte legkedvesebbek és így nagyon valószínű, hogy a bizottság előtt is felmutatott kendőt egér, vagy más eféle állat rágcsálta össze, hogy fészket készítsen belőle.

Azt azonban még sem mulasztathatjuk el, hogy sajnálatunkat ne fejezzük ki egy újságon kapó és minden hirt nevelésnek találó újdondász hirtelenkedése fölött, melylyel ez ügyet a „Pesti Nap

TÁRCZA.

Mikor én még . . . .

Mikor én még gyerek voltam,
Folytonosan azt daloltam:
„A faluban minden esendes,
Még az éjmadár sem repdes.“

Mikor aztán deák lettem,
Kün a mezőn énekeltem:
„Befordultam a konyhára
Rágyujtottam a pipámra!“

Mikor serdült ifjú valék,
Dalom vitte az esti lég:
„Cserebogár — cserebogár,
Nem kértem én — mikor lesz nyár.“

Este láttam először „öt“
S az én kedvem magasra nőtt:
„Káka tövén költ a ruca,
Jó földben terem a buza.“

A faluban végig-végig
Szól a zene s azt beszélük:
„En vagyok a falu roszsza
Csak engem ugat a kutya!“

Félév múlva itt a tavasz,
S az én dalom fájtó panasz:
„Kidőlt a fa mandolástól,
Elszakadtam a rózsámtól.“

Napkeltevel, napnyugtával
Gondolatom messze szárnyal:
„Te hagytál el nem én téged
Délbáb volt a hűséged!“

Csalódásra csalódás jön,
Sirva száll az én dalom fön:
„Temetésre szól az ének,
Temetőbe kit kísérnek?“

Megutált az egész világ . . . . .
Rám hajlik a szomorúfüz-ág,
„Szomorú fűz hervadt lombja
Ráhajlik a sirhalomra! . . . .“

Baligó.

Bethlen Gábor.

(Történeti beszély.)

(Irtá: *Drajkó Béla k. r. p. n.*)

(Folytatás.)

E ritka tulajdonságú ember egyike volt a legkülönösebb jellemeknek, kik arczjátékukkal amint szükséges, majd rokon- majd ellenszenvet tudtak kelteni. Vizsgálódó szürke szemei áthatóan fúródak a vele beszélőbe, magas homlokát őszbe csavarodó néhány hajfürtje köríté, az egész termet hajlott bár, de erőteljes korra mutatott. De még különösebb volt belvilága: benne az erőt, akaratot megtagadni nem lehetne, a rábizott feladatot pontosan teljesíté, de csak addig, míg valaki pártján tudta tartani, ami nála nem tarthatott sokáig, mert mihelyt valahol több kilátás nyílt előtte, oda szegődött. Egyedül Báthorynál volt állandó, mert itt szerencsésjét is mintegy biztosítva látta, a fejedelem igen nagy bizalommal viseltetett iránta, minden titkát rábizta.

A multkor azonban, midőn csaknem megtörtént ura és Bethlen között az összekocczanás, olyas valamit sejtített, hogy urának dolgai nem lehetnek épen rendén, Bethlennek hatalmát pedig ismerte, tudta ő, hogy Bethlen most még azon

keréknek alján van, melynek tetején ura ül, de a kerék, legalább mint ő vette észre, megmozdult, s ki tudja, — gondolá — talán fordulhat is, s én urammal együtt lekerüljek. Ilyen bolondot nem tesztek, legjobb csak a felső légréteget szivni!

A fejedelem Géczit azon megbízással küldé ki, hogy az urakat hívja egybe Szebenbe gyűlésre, hol egy különös tervvel akart föllépní. Géczit, mint meghitt ember látta már az egészszet, s terve volt Bethlent is arról értesíteni, hogy ennél magát behizelegje, s viszont ura iránt is a hűséget szinleg legalább megtartani, ami nem volt könnyű feladat másnál, de Géczit erre alkalmas volt.

Helyet foglalnak egy csikóbőrös pamlagon, Bethlen nyugodtan kérdé látogatásának okát.

— Semmi, — szól reá Géczit — csak beszállottam megtekinteni Bethlen uramat; el nem mulaszthattam, hogy derék vendégfogadó házában meg ne forduljak.

— Ami azt illeti, — mondá Bethlen — szives fogadtatásra nálam az „érdemes“ urak mindenkor számíthatnak.

— Így gondoltam én is. De minthogy csak rövid időre szálltam be, kísérőimet künn hagytam. Gyűlésre hívom a rendeket uram parancsából Szebenbe, fontos tanácskozní valónk van.

— Úgy? s én is meg vagyok hívva?

— Nem uram, — mondá célezatosan kancsalitva szemével Géczit. A gyűlés titkos, s mielőtt a terv el nem sül, addig Bethlen urat ő nem akarja tudósítani semmiről; mert tudja, ravasz egy ember a mi urunk, ő látott valamit a multkor Bethlen úrnak tettében; de hiszen ez uram lovagiasság is volt, magam is úgy tesztek, ha Bethlennek vagyok; nem csoda, ha az ember ily fejedelemre neheztel és töle eljidegen . . . .

— Épen nem neheztelek rá; — vágott hirtelen

l6-ban oly neveltségessé iparkodott tenni; mert hiszszük, hogy elment volna a kedve újdonság úrnak is a nevetéstől, ha látta volna a rombolást, melyet a különben számba sem vehető szökecsők milliárdja és az újonnan felmerülő rovarok tettek.

Különbö adjunk hálát az isteni gondviselésnek, hogy a sáskák rémületes híre ezáltal nem valósult, mert nagyon szomorú sorsra jutottunk volna, ha csak tizedrésznyi sáska lenne is, mint amennyi szökecső van. *Dr. D. R.*

Sz. k. Kecskemét város tanácsa következő hirdetményt tette közzé:

Hirdetmény.

A királyi közjegyzőkről szóló 1874-dik évi 35-dik törvényzikk nagy fontossággal bír a nép érdekeire nézve, annál fogva szükséges, hogy ezen hasznos intézvény felállításáról az illetők értesítésenek, egyszersmind annak céljáról s eljárásai hatásköréről kellőleg kitanitassanak.

A közjegyzői intézvény nagy fontosságát ezen új törvény átalában azzal fejezi ki: hogy egyrésztől bizonyos előnyökben részesíti azon feleket, kik a közjegyző közreműködésével élnek; másrésztől pedig semmisnek és érvénytelennek tekinti némely esetekben azon jogügyleteket és irományokat, melyek nem közjegyző által állítottak ki.

A királyi közjegyző személyében mindenki megbízható tanácsadóra, s a reá bízott irományok megőrzésében vagy kiállításában kész tisztviselőre talál: aki mindazon ügyekre nézve, melyeknél közjegyzői minőségben eljár, titoktartásra van kötelezve, — kivéve azon esetet, ha törvény szerint arról értesítést adni tartozik, — sőt még segédeinél is a titoktartásra ügyelni köteleztetik.

A közjegyzői intézvény különös előnye abban áll: hogy a közjegyző által kiállított kötvények, szerződések, egyességek, minden kifogáson fölül álló teljes és törvényes bizonyító erővel bírnak: nem kell azok alapján többé költséges pert indítani, hanem ha azokban a kötelezettség jogcíme és tárgya s a teljesítés időpontja szabatosan kitétetett, egyenesen bírói végrehajtást lehet kérni.

Mindenkinek érdekében van tehát: hogy a pereskedés kellemetlenségétől magát megóvhassa, vagy ha perrel megtámadtatik, abban magát bizonyosan megóvtalmazhassa, — az illetén irományokat a közjegyző által készíttesse.

Az 1874. 35. t. cz. 53-dik §-a szerint a közjegyző hatásköre kiterjed:

- a) közokiratok felvételére;
- b) végrendeletek felvételére;
- c) tanúsítványok kiállítására;
- d) okiratok s értékneműek őrizetére;
- e) hagyatéki ügyek körüli eljárásra;
- f) bírói megbízások teljesítésére.

Ugyanazon törvény meghatározza mindazon jogügyleteket, melyek érvényességéhez a közjegyzői okirat mellőzhetlenül megkívánatik, s ezek a következők:

1-ször. A házafelek közt a vagyoni viszonyokat szabályozó, továbbá a házastársak között kötött

közbe Bethlen, látva mi akar az egészből kijönni — a fejedelemnek több ily apró szeszélyei vannak, de hiszen mindnyájan emberek vagyunk.

— Emberek ám, — mond Géczy másról gondolkozva; de még más is van itt a dologban.

— És mi az? — kérdé tettetett közönnyel Bethlen.

— Tudja, fejedelmünk a királylyal kezd mindig jobb lábón állni, én úgy gondolom, hogy e barátságból majd az jó ki, hogy kezét fognak, hogy mire azt gyanitom, de bizonyosan nem tudom; a törökről pedig a mi urunk nem valami kedvezőleg szokott beszélni, ebből pedig olyan újhúzásféle lehet; de azért bizonyosan nem tudhatom.

Bethlen, kinek vére e szókra hevesebben kezdett lüktetni, alig tudott nyugodtságot szinlelni, de azért csak egykedvűleg szólt oda: „Bölcs belátása van a mi urunknak, ő fogja legjobban tudni, mi lesz czélszerű.“

— Most már távozom, — szólt készülődve Géczy — mert még ma két nemes úrnak a meghívást meg kell vinnem, holnap pedig tovább folytatom útamat, hogy nov. 20-ikára az ország rendei összegyűlhessenek. De még egyet: Bethlen úr fogja tudni, hogy amit most mondtam . . .

— Igen, igen tudom, — vágott hirtelen belé emez — tudom mihez kell tartanom magam.

Itt úgy látszik mindkettő mást értett, mert Géczy homályosan tekintett Bethlenre, de ez mosolyogva nyújtá kezét, s Géczy mint aki a jövőre már megvetette ágyát, vidáman pattant lóra, s a csapattal a kanyargós úton nemsokára eltűnt.

(Folytatása következik.)

adásvevési, csere-életjáradéki és kölcsön-szerződések, valamint egyéb jogügyletek is, melyekben a házastársak egymás irányában kötelezettséget vállalnak.

2-ször. A házafelek között kötött ajándékozási szerződések, ha az ajándékozott tárgy át nem adatott.

3-szor. Hozomány átvételéről kiadott elismervények, akár a házastárs, akár más részére adatnak ki.

4-szer. Minden jogügylet, melyet vakok, olvasni nem tudó siketiek, vagy irni nem tudó némák és siketnémák kötnek, ideértve az örökösödési szerződéseket is, amennyiben a jogügylet megkötésénél személyesen járnak el.

Az ily tárgyú okiratok semmiek és érvénytelenek, ha azok nem közjegyző közbejöttével állítottak ki.

Midőn továbbá a királyi közjegyzők, különösen az örökösödési esetekben mint bírósági megbízottak járnak el, hagyatéki, hitbizományi és esőtömegeket leltározhatnak, árveréseket tarthatnak s az érdekelt feleket maguk elé idézhetik.

Vége a királyi közjegyzők illetményei, a felek érdekeinek szem előtt tartása mellett, a nagyméltóságú m. kir. igazságügyi miniszterium által méltányosság szerint állapítottak meg.

Az 1874-dik évi 35-dik törvényzikket és az által felállított rendelt közjegyzői intézvényt s ennek célját és előnyeit megismertetni levén hivatása e hirdetménynek, ismételve figyelmeztetnek a városnak minden rendü lakosai: hogy előforduló esetekben s fölmerülhető ügyeikben a királyi közjegyzői hivatalhoz forduljanak.

A közjegyzői hivatalra Kecskeméten Gáspár Lajos és Dömötör Sándor urak vannak kinevezve, kik hivatalos működésüket folyó évi augusztus hónap 1-ső napján fogják megkezdeni.

Kelt Kecskeméten a városi tanácsnak 1875-ik évi május hónap 28-dik napján tartott tanácsüléséből.

Szalkay Gerő,
jegyző.

Bagi László,
polgármester.

TANÜGY.

Erdem- és ösztöndíjak s a kitűzött pályázatok eredményei a reform. jogakademia és gymnasiumban. — Addig is míg a tanodai igazgatóság hivatalos évi jelentése megjelenék, érdekesnek tartjuk közölni azok névsorát, kik ez évben szorgalmukért jutalomban részesültek, vagy a pályázaton nyertések lőnek. — Ez a következő:

I. Pályázatok:

1) Kecskemét város Szécsényi-díját (30 frt.) irodalomtörténeti művel nyerte Csörgei Károly VIII. oszt. tan.

2) A Casinó Szécsényi-díját (20 frt.) nyerte Zámbo János III-ad éves jogh. Mellette dícséretben részesült Szigethy Lehel II. évi jogh.

3) Péczeli-díjra (42 frt.) pályamű nem érkezett.

4) Bulesú-díj (1 db. arany). Nyerte Csörgei Károly.

5) Bfi Kiss alapítvány a VI. osztály számára (Chria-díj 12 frt.). Pályázik a gymn. VI. oszt. Nyerte Tóth Pál.

6) Az 1864. évi júliusban Kecskeméten maturizált ifjak tízes szövetségének a találgán megjelent 4 tagja által kitűzött 8 frtot nyerte Rakitovszky Vilmos. (Költemény „A viszontlátás örömeiről.“)

7) A kecskeméti takarékpénztár által a legjobb statisztikai műre kitűzött 25 frtot nyerte Zámbo János III. éves joghallgató.

8) Az önképző-körnél ntü. Fördös Lajos úr 1 db. arany alapítványa és a kör pénztárából 1 db. arany Szabó József VIII. oszt. és Blau Miksa VII. oszt. tanulóknak íteltetett.

9) A gyorsírói körnél Németh Dániel úr által 2 db. arany és a kör pénztárából 16 frank tüzetett ki. Versenyírás útján nyertések lettek: Szabó József VIII. oszt., Tóth Pál VI. oszt., Kovács Zsigmond VII. oszt., Papp Ferencz VII. és Kálmán Imre VII. oszt. tanulók.

II. Ösztöndíjak.

1) Tormássy Lajosné alapítványából fejenként 46 frtot nyertek:

Sárközy Zsigmond I. oszt., Körösi Lajos II. oszt., Marosi Sándor III. oszt., Csabay Géza IV. oszt., Török László VI. oszt., Kovács Zsigmond VII., Nagy Imre és Szabó József VIII. oszt. tan.; továbbá Szappanos Sándor és Kovács Béla III. éves joghallgatók.

2) Németh tábornok alapítványából: Spieler Ignác VIII. oszt. és Zolnay Kálmán VII. oszt. 10—10 frtot, Jakus Benő V. oszt., Dékány József IV. és Katona Zsiga III. oszt. tanulók egyenként 8 frtot.

3) Szelle alapítványra kijelöltetett Munkácsy Lajos VIII. oszt. tanuló. Díj 94 frt. 50 kr.

4) Nagy Károly alapítványból nyert: Szabó László IV. oszt., Nagy György III.

oszt., Pátkai János II. oszt., Horváth István II. oszt. és Kis György I. oszt. egyenként 5 frtot, Ág Miklós I. oszt. 6 frt. 50 kr.

5) Bódizs alapítványból Kovács Ferencz VI. oszt. tanuló 8 frt. 98 kr.

6) Németh Gábor alapítványból Nagy Gergely IV. oszt. tan. 6 frt.

7) Ödönke emlékére a szülők által alapított 15 frt. díjat nyerte Benedek Antal III. oszt. tan.

8) Nagy Ferencz tanár úr által a legjobb számolóknak kitűzött 5 frtot nyerte Benedek Antal III. oszt. tan.

9) T. Schweiger Fülöp úr által adott 1 db. aranyat kapta Horváth Mihály VI. oszt. tan.

10) Kellér István újvidéki ügyvéd úr alapítványa 30 frt. Ivicz István I-ső éves jogásznak adatott.

11) N. Polgár Mihály alapítványát 25 frtot nyerte Gyenes János II-od éves jogh.

A kiosztott pályá- és ösztöndíjak összege 918 frt. 98 kr. és 6 db. m. k. arany.

Ezekon kívül a tápintézetnél 12 ifjú, szorgalmi jutalmul, összesen 219 frt. díjelengedésben részesült.

A helybeli izr. hitközségi főelemi iskolánál e tanév lejártával a vizsgálatok következő rendben tartatnak meg:

F. hó 28-án délelőtt az I. és II.

„ „ délután a III.

„ 29-én délelőtt a IV.

„ „ délután az V., VI.

„ 30-án délelőtt ugyanazon két oszt.

Ezúttal kedves kötelességünknek tartjuk e helyen köszönettel felemlíteni, miszerint az itthelyi t. cz. takarékpénztári egyesület az idén is 25 o. é. frtot ajándékozott szegényebb sorsú, jó erkölcsű és jó tanuló gyermekek számára; t. Schweiger Fülöp úr pedig 5 db. ezüst forintosokat ösztöndíjakul küldött be hozzánk. Adjon az ég sok ily tanügybarátokat hazánkunk! — Kecskemét, 1875. július 21-én.

Fischmann,
rabbi, isk. igazgató.

Az ügyvédi kamara köréből.

A fegyelmi bíróság 1875. év második felére elnökieleg következőkép alakítottatott meg: választmányi tagok: Ujszászi József, Papp Sándor, Pacsu Mihály és Magyar László; póttagok: Kiss Lajos és Feliczidesz Sándor. *K. L.*

HELYBELI ÚJDONSÁGOK.

— **Az e héten lefolyt július havi** rendes közgyűlés sok tekintetben nagyérdekű volt és nem hiányzott benne a pikanteria sem. Egyik legnevezetesebb határozata az volt, melylyel a sokat hánytorgatott reáliskola ügyét a végleges és kedvező megoldás felé vezette. Elismerésünket kell nyilvánítanunk polgármester úrnak, ki személyes közbenjöttével bizonyosan sokat konferált a miniszter kedvező elhatározására. Polgármester úrnak ezen pesti útját szives tudomásul vesszük. Reméljük, hogy a gazdasági tanácsos úr is sietni fog a közgyűlés határozatát végrehajtani. Vederemo! — Másik igen fontos tárgy volt a szegények házának állapotáról előszóval történt jelentése az e célra kiküldött bizottságnak. Bizony furcsa dolgokat kellett itt hallania a közgyűlésnek. Ez még a soknál is több; nem is szólt semmit sem a polgármester úr, sem a gazdasági tanácsos úr, egyedül a főkapitány vállalkozott egy kis gyenge védelemre, ezt is kár volt tennie; mit is védené a mások mulasztásait? Erről még bővebben lesz alkalmunk szólni.

— **A jogakademai tanács** tagjaiul a dunamelléki ref. egyházkerület által: Szilágyi Dezső és Filó Lajos; a helybeli ref. egyház által: Kiss Miklós, Muraközy József, Fördös Lajos, id. Nagy Lajos, Huszti Pál és Szappanos István urak választattak meg.

— **A ref. templom** belsejének kicsinosításához augusztus 1-én hozzáfognak; felkérte annál fogva a ref. egyház az ev. egyházközséget, hogy engedné meg, miszerint a ref. hívek a munkálat tartama alatt az isteni tiszteletet az ev. templomában tarthassák meg.

— **(Beküldetett.)** V. Ferdinand kir. Ő Felsége elhalálózása folytán f. hó 13-án tartott requiem alkalmából szabad legyen azokat, kiket illet, figyelemzettnük arra, hogy az ügyvédi kamara is hivatalos tennék, s mint ilyen minden hivatalos közünnepélyre s illetve szertartásra hivatalból meghívandó.

— **Völgyi Béla** ismert eszelős csavargót a kapitányság végre is kénytelen volt elfogatni, mert folytonos garázdálkodásait egy betöréses tolvajlással tetézte; ugyanis egy házhoz deszkával küldetvén, miután ott senkit sem talált honn, a deszkákat bedobva maga bemászott s az ablakon át a szobába hatolt, ahol a nála volt kulccsal az almáriomokat felnyitva, mindent összehányt; hogy mit és mennyit lopott el még nem tudni; ő maga mindössze is egy pár galamb eltolvajlását ismeri be. —

Jelenleg a kir. törvényszék börtönében várja büntetését, melynek kitöltése után el fog toloncoltatni.

— **A helybeli református** főiskolai „Szépírói önképző-kör” könyvtárát a nagyérdemű közönségnek a jelen évi szünetében is használatra bocsátja, minélfogva az folyó hó 25-én délelőtt 10 órakor fog megnyitni. Rendes könyvosztás tartatik minden vasárnap délelőtt 10—12-ig s a személyenként 40 krra határozott részvénydíjért 1 hétre 4 könyv adatik ki. Erre nézve tehát a nagyérdemű közönség becses figyelmét felhívom. — Kressák Lajos, könyvtárnok.

— **A kir. törvényszék** fenyítő osztályának e hó 22-én tartott ülésében hirdettetett ki rablógyilkos Kolompár Mányó Péter bűnügyében a legfőbb ítélőszék ítélete. — Vádlottat mindhárom bíróság kötél általi halálra ítélte, a büntetést azonban Ó Felsége a király kegyelme 20 évi börtönre változtatta át.

— **A róm. kath. egyház** piaci új épülete alatt levő pinczék, illetőleg raktárak ablakai tudvalevőleg vízszintesen fekszenek s vasráccsokkal vannak ellátva. Ez ellen természetesen senkinek kifogása nem lehet, de a rendőrségnek igenis beleszó-
lása van abba, hogy az ablakok vasráccszata jó karban tartassék. A Goldberger és Pollák kereskedő cég kirakatát legközelebb egy leányka nézegette, s csak akkor vette észre, hogy a talpa alatti ablakról egy vasfog hiányzik, midőn lába a ráccsot közt lesiklott, s a vasfogak közé szorult. Jó szerencséje ugyan a lábtöréstől megmentette, de jelentékeny sérülést kapott. Azonnali intézkedésre kérjük föl a rendőrség figyelmét.

— **Ma vasárnap**, július 25-én 1875. a helybeli róm. kath. elemi ifjúság az Erzsébet-(kis-)templom udvarában színi előadást rendez. — Az előadandó darab címe: „A pártütők.” (Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Kisfaludy Károly.) — A tiszta jövedelem a szegény tanulók segélyezésére fordítatik. Kezdeté d. u. 5 órakor. Kellemetlen idő esetében a színi előadás a következő vasárnap, azaz f. évi augusztus 1-ére fog halasztatni. — Ezen nemes célú előadásra a n. é. közönség figyelmét felhívjuk.

— **Ma vasárnap**, július 25-én 1875. a helybeli róm. kath. elemi ifjúság az Erzsébet-(kis-)templom udvarában színi előadást rendez. — Az előadandó darab címe: „A pártütők.” (Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Kisfaludy Károly.) — A tiszta jövedelem a szegény tanulók segélyezésére fordítatik. Kezdeté d. u. 5 órakor. Kellemetlen idő esetében a színi előadás a következő vasárnap, azaz f. évi augusztus 1-ére fog halasztatni. — Ezen nemes célú előadásra a n. é. közönség figyelmét felhívjuk.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Gyászhir.** Rösser Miklós né szül. Antal Judit asszony hosszú kinteljes betegség után e hó 17-én Bécsben elhunyt, s 20-án temettetett el a budapesti kerepesi temetőben. A boldogult a kecskeméti nőegyletnek alapító, s kezdetől fogva választmányi tagja volt, s magánéletében is mint derék, házas és jótékony nő ismertetett. Nyugodjanak békében porai!

— **Nagy Julcsa** k. a., a nemzeti színház egyik derék tagja, f. hó 27-én fog Nagy-Körösön — az ottan működő szintársulatnál — vendégképen fellépni.

— **Az őszi honvéd-gyakorlatok** augusztus hó második felében veszik kezdetüket, s egész szeptember végeig fognak tartani. Ezen gyakorlatokra azok hivatnak be, kik 1870-, 71-, 72-, 73-, 74-ik évben soroztattak be. Az első — budapesti — zászlóalj gyakorlatai aug. 29-én kezdődnek, s erre a behívások már szét is küldettek.

Ideiglenes felelős szerkesztő:
DÖMÖTÖR SÁNDOR.

H I R D E T É S E K.

4767.
1875.

Hirdetmény.

A pusztaszeri legrégebb kiosztású földek haszonbérlete a f. évi szept. 29-én, az ugyanott levő két borméző helyiség bérlete pedig október hó 31-én lejárván, azok újból 6 évrei bérbeadása a f. évi 339. számú közgyűlési végzéssel megrendeltetett, minek folytán árverési határidőül a helyszínére f. évi július hó 28. és 29-ik napjainak reggeli 8 órája, a borméző helyiségek árverésére pedig az utóbbi napnak délután 3 órája a pusztaházhoz kitűzetett.

Árverési feltételek a következők:

1) Az árverésbe csak helybeliek bocsájtva be, kötelezettek az árverési akciók minden részlet után 100—100 frt., a borméző helyiségek után pedig 20—20 frt. bányapénzt letenni, különben az árverésben részt nem vehetnek.

2) Köteles vállalkozó az árverési jegyzőkönyvet a helyszínen aláírni s a bérlet jóváhagyása után 14 nap alatt a szerződést kiállítani és bányapénzt félévi haszonbérre kiegészíteni, mi az első félévi haszonbérbe fog beszámíttatni, továbbá az ekként fentmaradandó haszonbéri összeg felét telek-könyvi betáblázással biztosítani.

3) Köteles bérlő a megajánlott bérleti összeget két részben Szt.-Mihály és Szt.-György napjain, a borméző helyiségektől pedig nov. 1. és május 1-ő napjain évenként előre fizetni.

4) A bérlet vállalkozóra azonnal, a városi közönségre pedig községhatósági jóváhagyás után váland kötelező erejűvé. Kelt Kecskeméten, 1875. július 15.

117 (2—2) **A gazdasági oszt. által.**

Üres fogak kitöltésére

nines hatályosabb és jobb szer, mint dr. **Popp J. G.** udv. fogorvos úr (Bécs város, Bognergasse Nr. 2.) fogonja, melyet mindenki könnyen és fájdalom nélkül behelyezhet odvas fogaiba, mely aztán a fogrészekkel és foghússal teljesen egyesül, s a fogakat a további elromlástól óvja s a fájdalmat csillapítja.

Anatherin-szájviz

Dr. POPP J. G. cs. kir. udvari fogorvostól Bécsben Stadt Bognergasse Nr. 2.

üvegekben 1 frt. 40 kr. a legkitünőbb szer csúszos fogfájdalmakban, gyuladásoknál, a foghús daganatai és sebeinél; fölolvasztja a létező fogkövet és megakadályozza annak új képződését; az inogó fogakat a foghús erősítése által szilárdítja; s midőn a fogakat és foghúst minden ártalmas anyagoktól megtisztítja, a szájnak kellemes frisséget kölcsönöz és már rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot.

Anatherin-fogpasta

Dr. POPP J. G. cs. kir. udv. fogorvostól Bécsben.

Ezen készítmény a lehellet frissességét és tisztaságát fentartja, azonkívül a fogaknak hóhérséget kölcsönöz, azok romlását megakadályozza és a foghúst erősíti.

Dr. Popp J. G. növény-fogpora.

A fogakat oly szépen tisztítja, hogy annak napenkénti használata által nemcsak a közönséges fogó eltávolíttatik, hanem a fogak zománcza és finomsága is mindinkább tökéletesbül.

Kaphatók:

Kecskeméten: Milhoffer János, Katona Zsigmond és Machleid Alajos. **Nagy-Körösön:** Praxler N. és Rudy J., **Czeglédén:** Persay A., **Szolnokon:** Horánszky S., **Abonyban:** Scheftsik M., **Kun-Szent-Miklóson:** Tóth S., **Félegyházán:** Hoffer A., **Szabad-Szálláson:** Rosznyay A., **Izsákon:** Horánszky S., **Csongrádon:** Jeszenszky K., **Duna-Vecsen:** Klinke A., **Kis-Körösön:** Gubas K. és Pankuk J., **Kalocsán:** Horváth K., **Mező-Túron:** Somogyi J., és **Majsán:** Tarjay P. gyógyszerész uraknál. 6 (20—15)

Különös figyelemreméltó!!! építész uraknak és mindenkinek.

ROSENBAUM J. és FIA kőfaragók újonnan felállított

kőfaragó-műhelyük

Nagy-Körösi-útcza 14. sz. a., hol mindenféle az építészethez szükséges kőfaragó-munkák, valamint kútfedelek, kútkagylók, sírszegélyzetek, sírfelek s hasonlók bármilyen kőből vállaltatnak és legjutányosabban és legpompásabban készíttetnek el. — Nagy választékban levő kész emlékeken kívül vállalnak ilyenekre és palló-kövekre kehlheimi kőből és portland cementből készíttendőkre megrendeléseket s mindezeket a legjutányos árak mellett és átadandó rajz szerint. Régi és avult siremlékek megújítására szintén vállalkoznak.

A n. é. megrendelőknél itt a jutányos ár mellett még azon előnye is van, hogy a szállítással járó különféle veszélyektől (pl. törés és hasonló) mentek.

E szakra ugyanott egy tanoncz felvétetik. 116 (3—2)

Hirdetmény.

A kecskeméti takarékpénztárnál elhelyezett értékpapírok, jelzálog- és váltó-kölcsönök után, f. évi augusztus 1-ő napjától kezdve, a tőketörlesztés 20%-el, a kamatok pedig 12%-el számíttatnak.

Kelt Kecskeméten, a választmányának 1875. évi július 16-án tartott üléséből.

Lestár Péter,

119 (2—2) igazgató.

Értesítés.

Alolítottak tisztelettel tudatjuk a n. é. közönséggel, miszerint üveg-, tükör- és porcellán-kereskedésünkben (Szécsényi-útcza 2-ik szám) mindennemű elavult aranyos-rámák kijavítása és újra bearanyozása, úgyszintén egyes tárgyak bearanyozása is elfogadtatik; továbbá tükör-, kép- és függöny-rámák kívánt minta szerint megrendelhetők. Maradtunk a n. é. közönségnek alázatos tisztelői

113 (3—3) **PRIKKEL GÁSPÁR és FIA**

Tanyai birtok eladása.

Jászkerekegyház-pusztá szélén, a kecskeméti határ mellett, a Vágó-járás szomszédságában egy gazdasági épületekkel ellátott szántóföld, kaszáló, lóheres s erdőültetésekből álló, 72 köblös tanyai

földbirtok

kedvező feltételek mellett szabadkézből eladandó.

Bővebb értesítést ad

Szalontay Elek,

112 (3—3) ügyvéd.

Lakása: Kecskeméten, n.-körös-útcza saját házában.

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1875.

Ház-eladás.

A Kaszap-útczában, 4-ik tized 425. sz. a. Kiss Károly-féle igen jó karban levő cseréptetőjű lakház, udvarral és melléképületekkel lehető kedvező feltételek alatt szabadkézből eladó. — Bővebb értesítés nyerhető

Schweiger Fülöp úrnál,

109 (3—3) n.-körös-útcza saját házában.

HACKER LAJOS,

orvos- és sebész-tudor tisztelettel jelenti, miszerint 20 évi gyakorlat után szülővárosába visszatérvén, orvosi működését megkezdte.

Házi rendelés: reggel 7—8-ig,

délután 2—3-ig.

Szegényeknek reggel 8—9-ig.

Lakása: Temető-Nagy-útcza sarkán: özv. Kovács Szabó Istvánné házában. 111 (4—3)

Nyilatkozat.

Minekután a helyben öt év óta fenálló fiók-üzletünket f. év július 1-től annak eddigi vezetőjének Lovik Tórnak általadtuk; kellemetes kötelességünknek tartjuk a nagyérdemű közönségnek halánkat nyilvánítani azon nagymérvű pártolásért, melyben fentebb említett üzletünket részesítette.

Igy egyszersmind Kecskemét városa igen tisztelt közönségétől elbűcsúzva, kérjük, hogy igen becses bizalmával ezentúl utódunkat tisztelje meg, a ki is azt kiérdemelni főfeladatának fogja tekinteni.

Kitünő tisztelettel

Kertész és Eisert
budapesti kereskedők.

Vonatkozva fentebbi nyilatkozatra, van szerencsém ezennel köztudomásra hozni, hogy Kertész és Eisert fiók-üzletét átvettem és azt saját

LOVIK TÓDOR

cézgem alatt tovább folytatni fogom. — Tapasztalataimnál, jövődő kereskedelmi összeköttetésemnél és legkészségesebb akaratomnál fogva, szabad legyen reménylenem, hogy az igen tisztelt közönség igényeinek megfelelően fogok, s magamra további becses támogatását kikérve vagyok

mely tisztelettel

121 (3—1) **Lovik Tódor.**

Birtok-eladás.

Néh. Pulai István bírósági végrehajtó és özvegye Balanyi Anna tulajdonához tartozó, egy a 4-ik tizedben 265. sz. a. lévő s két útczára szolgáló ház egészen, vagy külön-külön félrészekben, — és egy szentkirályi 36 holdas, tanyaépületekkel ellátott földbirtok, a rajta levő szőlővel együtt — szabadkézből eladó.

Ugyancsak az említett házban egy 3 szoba, konyha, cselédszoba s éléskamrából álló lakás azonnal kibérelhető.

Bővebb értesítést ad alolított

Fekete István,

122 (3—1) ügyvéd.